

21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 3 ja 4 kohtaa, koska vanha rata kulkee luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽²⁾ mukaisella erityisten suojelutoimien alueella. Näin ollen kyseisissä säännöksissä asetetut erityisvaatimukset on täytettävä. Yksi 6 artiklan 4 kohdassa esitetty vaatimus on, että suunnitelman tai hankkeen voi toteuttaa vain vaihtoehtoisen ratkaisun puuttuessa. Tämä vaatimus saattaa johtaa siihen, että Rauta-Reinin radan uudelleenavaamisen sijasta hyväksytään vaihtoehtoinen reitti.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992.

⁽²⁾ EYVL L 103, 25.4.1979.

(2000/C 280 E/034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2382/99

esittäjä(t): **Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle**

(16. joulukuuta 1999)

Aihe: Etelä-Afrikan kauppaa-, kehitys- ja yhteistyösopimuksen vaikutus eteläiseen Afrikkaan

Euroopan unionin ja Etelä-Afrikan tasavallan kahdenvälinen kauppaa-, kehitys- ja yhteistyösopimus hyväksyttiin hiljattain. Sopimus avaa Etelä-Afrikan markkinat 86 prosentille EU:n tuotteista ja EU:n 15 jäsenvaltiota päästävät 95 prosenttia Etelä-Afrikan tuotteista markkinoilleen. Koska Etelä-Afrikka on kahden alueellisen liiton jäsenvaltio, tämä sopimus vaikuttaa myös alueen muihin valtioihin.

Etelä-Afrikka muodostaa yhdessä Botswanan, Namibian, Lesothon ja Swazimaan kanssa tulliliiton. Nämä viisi maata eivät saa periä rajoillaan tuontitulleja toistensa tuotteista. Tästä syystä Etelä-Afrikan kautta tuodut EU-tuotteet myydään tulleitta. Kuitenkin Botswanan, Namibian, Lesothon ja Swazimaantaloudet ovat hyvin riippuvaisia tuontitulleista. Lisäksi Etelä-Afrikka neuvottelee eteläisen Afrikan kehitysjärjestön kymmenen muun maan kanssa kaupan vapauttamisesta. Neuvottelujen ollessa kesken eteläisen Afrikan kehitysjärjestön jäsenmaiden yritysten on vaikeampi päästä Etelä-Afrikan markkinoille, kuin EU-valtioiden kilpailevien yritysten.

Joao de Deus Pineiro totesi antamassaan vastauksessa 22. syyskuuta 1998 Jaak Vandemeulebroucken esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2287/98⁽¹⁾, että "komissio uskoo, että aiotulla sopimuksella on myönteinen taloudellinen vaikutus sekä Etelä-Afrikkaan että muihin alueen maihin".

1. Miten suuret tulot Botswana, Namibia, Lesotho ja Swazimaa saivat EU-tuotteista perityistä tuontitulleista vuosina 1995, 1996, 1997, 1998 ja 1999?
2. Miten paljon Botswanan, Namibian, Lesothon ja Swazimaan arvioidaan saavan tuloja EU-tuotteista perityistä tuontitulleista vuosina 2000 ja 2001?
3. Mitkä seikat viittaavat siihen, että sopimuksella on Botswanalle, Namibialle, Lesotholle ja Swazimaalle "myönteistä taloudellista vaikutusta"?
4. Mitkä seikat viittaavat siihen, että sopimuksella on muille eteläisen Afrikan kehitysjärjestön maille "myönteistä taloudellista vaikutusta"?

⁽¹⁾ EYVL C 118, 29.4.1999, s. 51.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(25. tammikuuta 2000)

Botswanan kehityspolitiikan tutkimuslaitos (Botswana Institute for Development Policy Analysis) on komission rahoituksella tehnyt yksityiskohtaisen tutkimuksen arvioidakseen, millaisia vaikutuksia yhteisön ja Etelä-Afrikan vapaakauppasopimuksella tulee olemaan Botswanan, Lesothon, Namibian ja Swazimaan talouksiin, ja voidakseen esittää suosituksia siitä, miten nämä maat voivat hyödyntää odotettavissa olevia etuja mahdollisimman tehokkaasti ja samalla pitää haittavaikutukset mahdollisimman vähäisinä.

Kyseisten maiden keskimääräiset vuositulot (prosentteina bruttokansantuotteesta) yhteisestä tulokertymästä ovat seuraavat: Botswana 17,1 % Lesotho 41,7 %, Namibia 27,6 % ja Swazimaa 44,8 %.

Euroopan yhteisön ja Etelä-Afrikan tasavallan kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevan sopimuksen vaikutukset (pienentää yhteistä tulokertymää alhaisempien tullien vuoksi) maiden kokonaistuloihin ovat arvioiden mukaan: Botswana -5,3 %, Lesotho -12,9 %, Namibia -8,6 % ja Swazimaa -13,9 %. Käytännössä tulonmenetykset jäänevät huomattavasti vähäisemmiksi, koska Etelä-Afrikka on rajannut useat arat tuotteet vapauttamisen ulkopuolelle. Lisäksi ei ole mitään syytä uskoa, että tulojen väheneminen olisi pysyvää. Yhteisö on valmis tukemaan näitä maita verouudistuksen toteuttamisessa. Uudistus on välttämätön maiden tulolähteiden monipuolistamiseksi kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevasta sopimuksesta riippumatta.

Sopimus hyödyttää yhtä lailla sekä kuluttajia että yrittäjiä. Liike-elämän toimijoilla on käytettävissään edullisempi, korkealaatuisempi ja monipuolisempi valikoima tuotannontekijöitä ja tuotantohyödykkeitä. Näin ollen niiden investointi- ja vientinäkömät paranevat ja niillä on paremmat mahdollisuudet palkata lisää henkilöstöä. Vapaakauppasopimuksen tärkeimmät myönteiset vaikutukset ovat todennäköisimmin uusien työpaikkojen syntyminen ja investointien lisääntyminen Eteläisen Afrikan tulliliitossa SACU:ssa. Tämä johtaa parempaan tulonjakoon Botswanan, Lesothon, Namibian ja Swazimaan talouksissa ja mahdollistaa sen, että maiden valtiovarainministerit voivat kerätä varoja uudenlaisen verojärjestelmän avulla.

Eteläisen Afrikan kehitysyhteisön SADC:n ja vapaakauppasopimuksen välinen suhde on käytännössä vaikeampi kysymys, koska SADC:n on vielä kehityttävä kauppaa-alan järjestöksi neuvottelemalla oma vapaakauppasopimuksensa. Yhteisön yleinen politiikka, jolla edistetään alueellista taloudellista yhdentymistä, varmisti sen, ettei yhteisö saanut parempaa pääsyä Etelä-Afrikan markkinoille kuin SADC-maat. Etelä-Afrikka esimerkiksi pidätti SADC-kumppaneilleen tietyt kaupalliset myönnytykset tekstiilialalla. Lisäksi kaikki kaupalliset myönnytykset, jotka yhteisölle annetaan Etelä-Afrikan kanssa tehdyn vapaakauppasopimuksen perusteella, on SADC:n kauppapöytäkirjan mukaisesti laajennettava koskemaan kaikkia SADC:n jäseniä. Näin SADC-maille varmistetaan parempi pääsy Etelä-Afrikan markkinoille.

(2000/C 280 E/035)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2384/99

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(16. joulukuuta 1999)

Aihe: Bohunicen (Slovakia) vaarallisen ydinreaktorin sulkeminen

Komissio asetti alun perin Slovakian Euroopan unioniin liittymisen ensisijaiseksi ehdoksi sen, että Bohunicen erittäin vaarallinen ydinreaktori suljetaan ensi vuoden alkuun mennessä. Lokakuun puolivälissä komissio kuitenkin ilmoitti tyytyvänsä siihen, että reaktori suljetaan vuosien 2006 ja 2008 välisenä aikana. Tätä päätöstä kohtaan on noussut paljon vastustusta.

1. Miksi komissio luopui alkuperäisestä kannastaan, jonka mukaan Bohunicen (Slovakia) erittäin vaarallinen ydinreaktori suljettaisiin jo ensi vuonna?
2. Katsooko komissio, että Bohunicen erittäin vaarallisen ydinreaktorin sulkeminen ei ole enää jäseneksi liittymisen edellytys? Jos on, niin miksi sulkeminen ei ole enää komission mielestä välttämätöntä?